

443

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 21 maja 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 3 czerwca 1993 r. w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów

radiofonicznych i telewizyjnych (Dz. U. Nr 50, poz. 232, z 1994 r. Nr 69, poz. 304 i z 1995 r. Nr 79, poz. 404) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 4—7 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Opłata za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiofonicznego i telewizyjnego w sposób rozsiewczy naziemny wynosi:

Liczba mieszkańców	Opłata w złotych	
	radiofonia	telewizja
do 0,3 mln	$4\ 000 + 2\ 200 \times K$	$12\ 000 + 6\ 600 \times K$
powyżej 0,3 mln do 3 mln	$60\ 000 + 2\ 200 \times K$	$180\ 000 + 6\ 600 \times K$
powyżej 3 mln	$160\ 000 + 2\ 200 \times K$	$480\ 000 + 6\ 600 \times K$

K — liczba mieszkańców w pełnych dziesiątkach tysięcy.

§ 5. Opłata za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób rozsiewczy naziemny na obszarze obejmującym co najmniej 80% terytorium kraju wynosi:

1) w przypadku programu radiofonicznego — 6 000 000 zł,

2) w przypadku programu telewizyjnego — 19 000 000 zł.

§ 6. Opłata za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób rozsiewczy satelitalny wynosi:

1) w przypadku programu radiofonicznego — 500 zł,

2) w przypadku programu telewizyjnego — 1000 zł.

§ 7. Opłata za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sieci kablowej wynosi:

Opłata w złotych	
radiofonia	telewizja
$1\ 000 + 0,22 \times P$	$3\ 000 + 0,66 \times P$

P — liczba indywidualnych odbiorców programu w sieci kablowej.”;

2) w § 7a:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Opłata za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób kodowany wynosi 75% opłaty ustalonej na podstawie przepisów § 1—5.

4. Jeżeli program, o którym mowa w ust. 3, pozostaje w części nie kodowany, opłata w odpowiedniej części ustalana jest na podstawie przepisów § 1—5.”,

b) w ust. 5 skreśla się wyrazy „przydzielenia niepełnego dobowego czasu nadawania lub”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiofonicznego na okres krótszy niż 7 lat lub programu telewizyjnego na okres krótszy niż 10 lat, opłata ustalona na podstawie przepisów § 1—7a podlega zmniejszeniu proporcjonalnie do okresu udzielonej koncesji, a w przypadku zmiany koncesji polegającej na przyznaniu dodatkowej stacji nadawczej lub zezwoleniu na rozpowszechnianie programu w nowy sposób opłata w odpowiedniej części podlega zmniejszeniu proporcjonalnie do okresu pozostałego do wyga-

śnięcia koncesji po zaokrągleniu do pełnej liczby lat.”,

d) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Opłata za udzielenie koncesji na rozposzechnianie programu w systemie analogowym wynosi 100% opłaty ustalonej na podstawie przepisów § 1—7a.

9. Opłata za udzielenie koncesji na rozposzechnianie programu w systemie cyfro-

wym wynosi 25% opłaty ustalonej na podstawie przepisów § 1—7a.”;

3) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Opłaty koncesyjne stanowią dochód budżetu państwa.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:
B. Sulik

444

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 19 maja 1998 r.

sygn. akt U. 5/97.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zdzisław Czeszejko-Sochacki — przewodniczący

Stefan J. Jaworski

Ferdynand Rymarz — sprawozdawca

protokolant: Joanna Szymczak

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 1998 r. na rozprawie sprawy z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, Ministra Pracy i Polityki Socjalnej oraz Prokuratora Generalnego, o zbadanie zgodności § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 17 maja 1996 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 63, poz. 302) — w zakresie, w jakim przepis ten zobowiązuje do uwidocznienia w zaświadczeniu lekarskim numeru statystycznego choroby — z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 47, art. 51 ust. 1, 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483), z art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284) i z art. 17 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167) i z art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z późniejszymi zmianami),

orzeka:

1. § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 17 maja 1996 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 63, poz. 302) w zakresie, w jakim zobowiązuje do uwidocznienia w zaświadczeniu lekarskim numeru statystycznego choroby — jest niezgodny z art. 31 ust. 3, art. 47, art. 51 ust. 1, 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) oraz z art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284) i z art. 17 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167), a także z art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z 1985 r. Nr 4, poz. 15, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 35, poz. 192, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, Nr 106, poz. 457 i Nr 110, poz. 474 oraz z 1995 r. Nr 16, poz. 77), ponieważ ustanawia ograniczenie w zakresie korzystania z konstytucyjnych praw i wolności obywatelskich, zastrzeżone do wyłączności ustawowej.

2. Na podstawie art. 190 ust. 3 Konstytucji określa termin utraty mocy obowiązującej § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 17 lutego 1996 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 63, poz. 302) do dnia 19 maja 1999 r.

Zdzisław Czeszejko-Sochacki

Stefan J. Jaworski

Ferdynand Rymarz